

Formanden (Berg): Exemplarer af Forſlaget ville blive omdelte.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af: Indſtilling af Udvalget for Forretningsordenen angaaende den af Folkeſtingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausſen) nedlagte Proteſt mod hans Fængſling under Rigsdagens Samling.

Udvalgets Betænkning og Indſtilling findes i Tillæg B., Sp. 89—92. Udenfor Udvalgets Indſtilling var intet Undringsforſlag ſtillet.

Sagen fattes under Forhandling.

Ordføreren (H. Holm): Efter den udførlige Forhandling, ſom i Fjor fandt Sted i denne Sal om Forſtaeſen af Grundlovens § 57, anſer jeg det ikke for nødvendigt i Aar at komme ind paa en nærmere Drøftelse af ſamme Spørgsmaal. Jeg betragter det ſom erkjendt fra alle Sider, at det har været Grundlovens Tanke ved denne Paragraf at ſikre Vælgerne og Repræſentationen mod adminiſtrativ vilkaarlig Indgriben i deres Ret, og jeg betragter det endvidere efter Forhandlingen fra i Fjor ſom godtgjort, at Paragrafens Ord ikke kan fortolkes eller bortfortolkes paa en ſaadan Maade, at ikke enhver Fængſling af Rigsdagsmænd under Samlingen ſkulde være forbudt ved denne Grundlovsparagraf, med mindre man i Forveien havde erhvervet det Things Samtykke, hvoraf den Vedkommende var Medlem, eller vedkommende Medlem var grebet paa ferſt Gjerning. Man har ved denne Paragraf villet værgе Vælgerne Ret til at være repræſenterede under Rigsdagens Samling ved den Mand, de vælge til Repræſentant, og man har villet værgе Thingsens Ret til ſelv at afgjøre deres indre Anliggender og ſelv at ſkjønne over, hvorvidt de kunne eller ville undvære det vedkommende Medlems Deltagelse i Forhandlingerne. Naar nu desuagtet i ſidſte Aar gjentagne Gange Rigsdagsmænd ere blevn fængſlede under Samlingen, uden at man har indhentet Thingsets Samtykke, kan Udvalgets Flertal ikke ſe rettere, end at der herved er gjort Brud paa den Ret, ſom Grundlovens § 57 har hjemlet os. Jeg tillod mig i Fjor at gjøre opmærksom paa, at det var en fuldſtændig Miſforſtaeſe, naar Nogen gif ud fra den For-

udsætning, at diſſe Fængſlinger i under Samlingerne være en nødvendig Følge af de Høieſteretsdomme, ſom ere overgaaede vedkommende Rigsdagsmænd, og det Samme gjælder i Aar. Det er ikke nogen nødvendig Følge af Høieſteretsdommen, at Fængſlingen har fundet Sted paa den Tid, den har fundet Sted; thi Dommens Udførelſe er — ſom det yderligere er blevet indſkærpet af Høieſteret ved dens Dom af 29de Marts d. A. — en ren adminiſtrativ Sag, en fuldſtændig ren Dyrighedsſhandling. Dyrigheden har efter almindelig Praxis det i ſin Magt, at den kan fuldbyrde en Straffedom, naar den finder det paſſende; om lidt før eller lidt ſenere, er overladt til dens eget Skjøn. Det viſte ſig jo ogſaa i forrige Samling, at Adminiſtrationen fandt ſig berettiget til at udsætte Fuldbyrdeſen af Straffen paa Folkethingets Formand, indtil en beſtemt Forhandling i Folkethinget var bleven afsluttet. Og ligeſom det da viſte ſig, at Adminiſtrationen anſaa ſig for berettiget til at ſkjønne over Tidspunktet til at udsætte eller lade være at udsætte efter Behag, ſaaledes har det ogſaa viiſt ſig i denne Sag. Efter hvad der er mig meddelt, har Herredsfogden over Falſters Veſter Herred, da han havde ſaaet Dommen tilſtillet, ladet Folkethingſmand Clausen forſtaa, at hvis han vilde indgive Anſøgning om Udsættelse, ſaa vilde han ſandsynligviſ kunne ſaae det bevilget. Man har alſaa fra Adminiſtrationens Side ment, at man kunde tilſtaa en Folkethingſmand Udsættelse af Straffen, hvis han vilde anſøge derom. Man vilde kun indrømme ham det ſom Maade, hvad han efter Grundlovens § 57 kan kræve ſom ſin Ret. Men naar Adminiſtrationen er berettiget til at fremſkynde eller udsætte Fuldbyrdeſen af en Straffedom, ſaa er det ſelvfølgelig en ren Miſforſtaeſe, at det, at diſſe Straffe ere fuldbyrdede, medens Rigsdagen har været ſamlet, er en Følge af Dommen. Det er kun en Følge af et adminiſtrativt vilkaarligt Skjøn. Og hvis det er ſaa, ſaa er der her alſaa ſket et Indgreb i Thingsets og Vælgerne Ret, ſom Grundloven netop har villet værgе os imod. Sæt, at det er rigtigt, ſom jeg antager, at Adminiſtrationen i Almindelighed kan ſkjønne frit over denne Ting, ſaa har denne Frihed dog ſin Begrændſning med Henſyn til Rigsdagsmænd, thi med Henſyn til diſſe beſtaar den Beſtemmelse i § 57, at de ikke kunne fængſles under Rigsdagſamlinger uden Thingsets Samtykke. Dette Samtykke har man ikke her indhentet, har alſaa handlet fuldſtændig vilkaarligt, og Thinget kan derfor — hnes mig — ikke Andet — og det forekommer mig, at det maa alle Sider være